

[H. C. Hansen]

Kulturministeren og de øvrige socialister her i tinget har den opfattelse, at lykkeland vil oprinde den dag, hver enkelt dansker kan få sin tilværelse tilrettelagt af udvalg, grupper og styrelser, som kan fortælle den enkelte borger, hvorfor han har det skidt; og med en psykolog på den ene side og en ekspert på den anden kan vi blive støttet og båret igennem tilværelsen uden at behøve at tage stilling til noget som helst.

Hr. Lasse Budtz var inde på tanken om kuldegysninger. Nu er det jo ved at være sommer, men hr. Lasse Budtz var bange for at få kuldegysninger i forbindelse med censur. Jeg er helt enig med hr. Lasse Budtz i det synspunkt. Vi skal ikke have censur, men den bedste måde at undgå censur på er jo netop at overlade den enkelte handlefriheden med frugterne af sit eget arbejde.

Det, socialdemokratiet er ved at lave, er i mine øjne det, at man beslaglægger en større eller mindre del af den enkeltes indtægt. For øjeblikket er beskattningen jo således, at man den halve dag arbejder for det offentlige og den anden halve dag for sig selv og sin familie. Ved at gennemføre en så høj beskatning også på det kulturelle område får man i sidste ende censur, fordi det er partiet, staten, embedsmændene, politikerne og pamperne, som bestemmer, hvad der skal ske. Det er det, vi reagerer imod. Derfor kan jeg sige til hr. Lasse Budtz, at på det område er vi helt enige. Jeg får også kuldegysninger over det, men jeg føler altså blot, at socialdemokratiet er ved at føre os ud i det.

Hr. Lasse Budtz kom med noget, som jeg ikke tror var en fortalelse; jeg tror, det stod i manuskriptet. Hr. Lasse Budtz benyttede udtrykket »alle os i kulturens verden«. Det siger for mig en hel del om den opfattelse, som hersker på bjerget i socialdemokratiet. Man behersker kulturens verden og skal bestemme, hvad der er kultur, og hvad der ikke er kultur.

Fru Grethe Fenger Møller var også inde på begrebet valgfrihed. Vi ved, det konservative folkeparti tidligere har fremsat et ønske om, at kulturministeren skulle have lov til at gribe ind og forhindre udskjelser inden for disse forskellige kulturelle aktiviteter; vi behandlede problemet om børneteater i går, og vi skal tale om det igen i morgen. Jeg er tilhænger af, at hver enkelt må svare for sig

selv. Vi vil gerne følge det konservative folkeparti i disse tanker.

Det er i hovedtræk det, jeg har at sige. Jeg håber, at debatten i dag har medført, at der i folketinget er en opfattelse af, at der i kulturministeriet er prioriteret helt forkert. Det er ikke rigtigt, at man bevilger penge til børneteater, sådan som vi gør det i morgen. Det drejer sig, så vidt jeg erindrer, om 11,6 mill. kr. Det er ikke rigtigt, at man går til finansudvalget, således som det skete her i april, og beder om samlede bevillinger på vistnok ca. 15 mill. kr., samtidig med at der er en skrigende mangel på det vigtigste område af kulturministeriet, nemlig museerne.

Jeg håber, at debatten i dag har medført, at i hvert fald en række af partierne vil tage deres stilling til prioriteringen inden for kulturministeriets område op igen, således at man vil skære ned på de områder, der er urimelige, og i stedet for øge på de punkter, hvor der er en skrigende mangel på penge.

Lasse Budtz (S):

Jeg beklager meget, jeg havde virkelig ikke tænkt mig at tage ordet i anden omgang, men nu bliver jeg nødt til det.

Jeg har løbet mit manuskript hurtigt igennem, og det er mig umuligt at finde udtrykket »alle os i kulturens verden«. Jeg har muligvis sagt »alle også i kulturens verden« eller noget i den stil, men jeg ville ikke drømme om at sige »alle os«. I øvrigt kunne jeg godt have sagt det. Selv hr. H. C. Hansen færdes også af og til i kulturens verden. Hr. H. C. Hansen må formodes at deltage i forskellige sammenkomster af og til, som godt kan have kulturpræg, men det var altså slet ikke det, der var tale om. Jeg vil sandelig ikke stå her på folketingets talerstol og tage patent på noget som helst inden for kulturens verden.

Jeg vil derimod sige, at det, socialdemokratiet prøver at gennemføre, er at skabe det økonomiske grundlag, som er forudsætningen for det frie valg for den enkelte borger, det frie valg inden for kulturens verden for den frie borger. Vi ønsker intet formynderskab. Jeg har sagt det, kulturministeren har sagt det meget bedre. Hr. Melchior sagde det på en aldeles strålende måde. Jeg er lidt ked af, hr. Melchior ikke er her; jeg ville gerne have takket ham for den udmærkede tale.